

Els fandangos de Strauss

Tenia poder i sabia com utilitzar-lo. Als seus companys de partit no els va permetre mai aixecar el gall i als seus oponents sempre els hi va fer una por de mil dimonis. En els anys 80, Franz-Josef Strauss estava considerat un dels homes polítics més poderosos d'Alemanya i tots els diaris, quan parlaven d'ell, el qualificaven normalment com el "verdader rei de Baviera". Era, sens dubte, el cap indiscutible del CSU, la poderosa formació conservadora i un rival de talla per Helmut Kohl. A més, era coneguda la seva passió pels avions.

Durant divuit anys, Franz-Josef Strauss va presidir el consell de supervisió d'Airbus Industries i encara que no li va agradar mai parlar-ne, era *vox populi* la seva relació amb Alexandre Schalck-Golodkowski, un dels dirigents de l'ex RDA encarregat de fer arribar divises a Berlín-Est a través de qualsevol mètode, des dels més ortodoxos fins als més irregulars. Però el més interessant és que ara, justament, acaba de sortir a la llum que el conservador Strauss —que no perdia mai l'ocasió de denunciar els règims comunistes— va aprofitar el seu *hobby* i els contactes claus amb l'Est per fer negocis per sota mà i embutxacar-se un bon grapat de milions de marcs en diner negre que, per tant, tampoc van ser declarats mai a la Hisenda alemanya. Un bon exemple per calibrar l'honorabilitat del personatge.

El mes de juny de 1988, alguns mesos abans de morir, Strauss va viatjar a la ciutat francesa de Tolosa —seu de la firma Aerospatial— per participar en la signatura d'un contracte de lliurament de tres Airbus-A 310/300 a la RDA, però el més bo és que, actualment, la fiscalia d'Augsburg investiga la destinació de les comissions que van rebre per aquella operació tant el mateix Franz-Josef Strauss com el seu fill Max. La història va començar en 1986, quan un corredor de comerç anomenat Hinneberg i especialitzat en aparells de navegació aèria va proposar a la companyia d'Alemanya oriental Interflug completar la seva dotació d'avions

—composta essencialment d'aparells soviètics— amb uns quants Airbus. Interflug hi va mostrar el seu interès de seguida, però va demanar que un personatge polític d'alt nivell a la República Federal Alemanya es posés d'acord amb el seu intermediari oficial Schalck-Golodkowski.

Naturalment, quan li'n van parlar, Franz-Josef Strauss es va posar en marxa immediatament. A Hinneberg, el verdader iniciador de l'operació comercial, el van treure del mig amb la promesa verbal d'una important comissió i els acords es van tancar sense la seva presència.

Alguns temps després va morir Strauss i al cap d'un any s'ensorrava la República Democràtica Alemanya. Per postres, quan Hinneberg va anar a reclamar la seva comissió li van dir que una quantitat important ja "havia estat pagada a una adreça de Munic". Tot seguit, el corredor de comerç va intentar negociar amb Max Strauss, però aquest li va tancar la porta als nassos i el va amenaçar de portar-lo als tribunals per difamar la memòria del seu pare.

Hinneberg ha explicat a l'equip d'investigació del diari de Munic *Süddeutsche Zeitung*, que tots els seus amics li van desaconsellar que anés als tribunals per reclamar el deute perquè "no es

fàcil ficar-se amb la família Strauss i a més, a Baviera, els no bavaresos no tenen gaires possibilitats davant dels jutges". Finalment, ha estat la fiscalia qui ha iniciat diligències per frau fiscal. I seguint aquest fil s'ha descobert que, a més del contracte amb l'antiga República Democràtica Alemanya, els Strauss —pare i fill— també havien tocat calés en concepte de comissions per la venda d'Airbus a Canadà i a Tailàndia. Un excel·lent exemple per demostrar que, al cap i a la fi, el líder més important de la dreta alemanya en els últims anys només era un galtes que no tenia cap escrúpol a apadrinar negocis amb els comunistes per omplir-se la carterera personal. Ningú no dubta, doncs, que a Munic hi haurà fandango Strauss per estona. ■

XAVIER VINADER

"Strauss, el líder més important de la dreta alemanya dels últims anys, era un galtes que no tenia cap escrúpol a apadrinar negocis amb els comunistes per omplir-se la butxaca."